

غفلت ۳۹ :

غفلت زدایی

۸- قرائت قرآن

قرائت و رفع غفلت

سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ ع قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص
 مَنْ قَرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ وَ مَنْ قَرَأَ خَمْسِينَ آيَةً كُتِبَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
 وَ مَنْ قَرَأَ مِائَةَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ وَ مَنْ قَرَأَ مِائَتِي آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْخَاشِعِينَ وَ مَنْ قَرَأَ ثَلَاثَ مِائَةٍ
 آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْفَائِزِينَ وَ مَنْ قَرَأَ خَمْسِمِائَةَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ مَنْ قَرَأَ أَلْفَ آيَةٍ كُتِبَ لَهُ
 قِنْطَارٌ مِنْ تَبَرِّ الْقِنْطَارِ خَمْسَةَ عَشَرَ أَلْفَ مِثْقَالٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ الْمِثْقَالُ أَرْبَعَةٌ وَ عِشْرُونَ قِيرَاطًا
 أَصْغَرُهَا مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ وَ أَكْبَرُهَا مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ

حضرت باقر علیه السلام فرمود: که رسول خدا صلی الله وعلیه وآله وسلم فرموده‌اند:

هر کس در یک شب ده آیه از قرآن بخواند از غافلین نوشته نشود،

و هر کس پنجاه آیه بخواند در زمره ذاکرین نوشته شود

و هر کس صد آیه بخواند در زمره قانتین نوشته شود،

و هر که دویست آیه بخواند از خاشعین نوشته شود،

و هر که سیصد آیه بخواند از فائزین نوشته شود،

و هر که پانصد آیه بخواند از جمله مجتهدین نوشته شود،

و هر که هزار آیه بخواند برای او (ثواب انفاق) یک قنطار از طلا نوشته شود

- و قنطار پانزده هزار مثقال طلا است، که هر مثقالی بیست و چهار قیراط است -
 که کوچک‌ترین آن‌ها به اندازه کوه احد و بزرگ‌ترین آن‌ها به اندازه آن‌چه میان زمین و
 آسمان است.

الکافی (ط - الإسلامية) ج ۲ ص ۶۱۲

بر اساس ابتدای این حدیث این برداشت را می‌توان داشت که اگر کسی شبی ده آیه
 از قرآن نخواند احتمال دارد از غافلین نوشته شود.

میزان قرائت

امام صادق علیه السلام فرمود:

الْقُرْآنُ عَهْدُ اللَّهِ إِلَى خَلْقِهِ فَقَدْ يَنْبَغِي لِلْمَرْءِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَنْظُرَ فِي عَهْدِهِ وَ أَنْ يَقْرَأَ مِنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمْسِينَ آيَةً

قرآن پیمان خداوند است با بندگانش، شایسته آن است که انسان مسلمان در پیمان خود نظر کند و هر روز پنجاه آیه از آن را بخواند.

الكافی (ط - الإسلامیة) ج ۲ ص ۶۰۹

شکایت پیامبر صلی الله وعلیه و آله وسلم

وَ قَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا (فرقان/۳۰)

و پیامبر عرضه داشت: «پروردگارا! قوم من قرآن را رها کردند».

توضیح آیه

از ظاهر سیاق بر می آید که جمله "وَ قَالَ الرَّسُولُ" عطف باشد بر جمله "يَعْضُ الظَّالِمُ" و این سخن از جمله سخنانی است که رسول در روز قیامت به پروردگار خود، بر سبیل گلایه و شکایت می گوید بنا بر این تعبیر به فعل ماضی (با این که باید مضارع به کار می رفت چون قیامت هنوز نیامده) به عنایت این است که بفهماند وقوع قیامت به قدری حتمی است که گویی واقع شده، و مراد از قوم آن جناب عموم عرب بلکه عموم امت او است، البته به اعتبار عاصیان امت.

ترجمه میزان، ج ۱۵، ص ۲۸۳

این آیه، از گلایه‌ی پیامبر اسلام (صلوات الله علیه) سخن می گوید و آن حضرت چون «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» است نفرین نمی کند.

امام رضا علیه السلام فرمود: دلیل آن که در نماز، قرآن می خوانیم آن است که قرآن از مهجوریت خارج شود.

تفسیر نور، ج ۸، ص ۲۴۶

نسخه شفا بخش

خداوند در آیات متعدد قرآن را شفا، رحمت و هدایت معرفی می‌کند. نسخه باید اول خوانده شود، سپس فهمیده شود و بعد از آن عمل شود، در غیر این صورت اثر نخواهد کرد.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ شِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
ای مردم! اندرزی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است؛ و درمانی برای آنچه در سینه‌هاست؛ (درمانی برای دل‌های شما) و هدایت و رحمتی است برای مؤمنان!
(یونس/۵۷)

وَ نُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
و از قرآن، آنچه شفا و رحمت است برای مؤمنان، نازل می‌کنیم؛ و ستمگران را جز خسران (و زیان) نمی‌افزاید. (اسراء/۸۲)

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَ شِفَاءً

بگو: «این (کتاب) برای کسانی که ایمان آورده‌اند هدایت و درمان است. (فصلت/۴۴)

چرا کمتر به قرآن رجوع کردم

۱- ملا صدرا رحمت‌الله‌علیه در مقدمه تفسیر سوره واقعه می‌نویسد:

بسیار به مطالعه کتب حکما پرداختم تا آن‌جا که گمان کردم کسی هستم، ولی همین که کمی بصیرتم باز شد، خودم را از علوم واقعی خالی دیدم. در آخر عمر به فکر رفتم که به سراغ تدبیر در قرآن و روایات محمد و آل محمد (علیهم‌السلام) بروم. یقین کردم که کارم بی‌اساس بوده است، زیرا در طول عمرم به جای نور در سایه ایستاده بودم. از غصه جانم آتش گرفت و قلبم شعله کشید، تا رحمت الهی دستم را گرفت و مرا با اسرار قرآن آشنا کرد و شروع به تفسیر و تدبیر در قرآن کردم، در خانه وحی را کوبیدم، درها باز شد و پرده‌ها کنار رفت و دیدم فرشتگان به من می‌گویند:

«سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ». «زمر/۷۳»

۲- فیض کاشانی رحمت‌الله‌علیه هم می‌گوید:

کتاب‌ها و رساله‌ها نوشتیم، تحقیقاتی کردم، ولی در هیچ یک از علوم دوائی برای دردم و آبی برای عطشم نیافتم، بر خود ترسیدم و به سوی خدا فرار و انابه کردم تا خداوند مرا از طریق تعمق در قرآن و حدیث هدایت کرد.

تفسیر نور، ج ۸، ص ۲۴۷

۳- امام خمینی رحمت‌الله‌علیه نیز فرموده است:

هان ای حوزه‌های علمیه و دانشگاه‌های اهل تحقیق! بپاخیزید و قرآن کریم را از شرّ جاهلان مُتَنَسِّک و عالمان مهتک (جاهلان زاهدنما و عالمان پرده‌در و بی‌تقوا) که از روی علم و عمد به قرآن و اسلام تاخته و می‌تازند، نجات دهید. و اینجانب از روی جدّ، نه تعارف معمولی، می‌گویم از عمر به باد رفته خود در راه اشتباه و جهالت تأسف دارم. و شما ای فرزندان برومند اسلام! حوزه‌ها و دانشگاه‌ها را از توجه به شئون قرآن و ابعاد بسیار مختلف آن بیدار کنید. تدریس قرآن در هر رشته‌ای از آن را محطّ نظر (مورد توجه؛ منظورنظر) و مقصد اعلاّی خود قرار دهید. مبداّی ناخواسته در آخر عمر که ضعف پیری بر شما هجوم کرد از کرده‌ها پشیمان و تأسف بر ایام جوانی بخورید همچون نویسنده.

صحیفه نور، ج ۲۰، ص ۹۳

برتری قرآن

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدید که در برابر آن خاشع می‌شود و از خوف خدا می‌شکافت! این‌ها مثال‌هایی است که برای مردم می‌زنیم، شاید در آن بیندیشید! (حشر/۲۱)

پیامبر اعظم صلی‌الله‌وعلیه‌وآله‌وسلم فرموده‌اند:

فَضْلُ الْقُرْآنِ عَلَىٰ سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ

برتری قرآن بر سایر سخنان، مانند برتری خدا بر مخلوقات خویش است.

جامع الأخبار (لشعیری) ص ۴۰

الْقُرْآنُ أَفْضَلُ كُلِّ شَيْءٍ دُونَ اللَّهِ

قرآن از همه چیز، جز خدا، برتر است

بحار الأنوار (ط - بیروت) ج ۸۹ ص ۱۹

اثر قرائت قرآن

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ص فِي سَفَرٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدِّثْنَا بِمَا لَنَا فِيهِ نَفْعٌ وَقَالَ:

إِنْ أَرَدْتُمْ عَيْشَ السُّعَدَاءِ

وَمَوْتَ الشُّهَدَاءِ

وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْحَسْرَةِ

وَالظَّلَّ يَوْمَ الْحُرُورِ

وَالهُدَى يَوْمَ الضَّلَالَةِ

فَادْرُسُوا الْقُرْآنَ

فَإِنَّهُ كَلَامُ الرَّحْمَنِ

وَ حِزْبٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

وَرُجْحَانٌ فِي الْمِيزَانِ

معاذ بن جبل گوید در سفری با پیامبر صلی الله و علیه و آله وسلم بودم. به ایشان عرض کردم حدیثی بفرمایید که از آن نفعی ببریم. فرمود:

اگر می خواهید که همچون سعادت‌مندان زندگی کنید،

و همچون شهیدان از دنیا بروید،

و در روز حسرت نجات یابید،

و در روز گرمای سخت سایبانی داشته باشید،

و در روز گمراهی بر راه راست بروید،

قرآن را بخوانید که:

کلام رحمان است،

و حرزی در برابر شیطان،

و سبب سنگینی ترازوی اعمال.

مستدرک الوسائل ج ۴ ص ۲۳۲

حضرت صادق علیه السلام فرمود:

مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَ هُوَ شَابٌّ مُؤْمِنٌ اخْتَلَطَ الْقُرْآنَ بِلَحْمِهِ وَ دَمِهِ وَ جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَ كَانَ الْقُرْآنَ حَجِيْزاً عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ يَا رَبِّ إِنَّ كُلَّ عَامِلٍ قَدْ أَصَابَ أَجْرَ عَمَلِهِ غَيْرَ عَامِلِي فَبَلِّغْ بِهِ أَكْرَمَ عَطَايَاكَ قَالَ فَيَكْسُوهُ اللَّهُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ حُلَّتَيْنِ مِنْ حُلْلِ الْجَنَّةِ وَ يُوَضِّعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجَ الْكِرَامَةِ ثُمَّ يُقَالُ لَهُ هَلْ أَرْضَيْتَكَ فِيهِ فَيَقُولُ الْقُرْآنُ يَا رَبِّ قَدْ كُنْتُ أَرْغَبُ لَهُ فِيمَا هُوَ أَفْضَلُ مِنْ هَذَا فَيُعْطَى الْأَمْنَ بِيَمِينِهِ وَ الْخُلْدَ بِيَسَارِهِ ثُمَّ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ فَيُقَالُ لَهُ أَقْرَأُ وَ أَصْعَدُ دَرَجَةً ثُمَّ يُقَالُ لَهُ هَلْ بَلَّغْنَا بِهِ وَ أَرْضَيْتَكَ فَيَقُولُ نَعَمْ قَالَ وَ مَنْ قَرَأَهُ كَثِيْرًا وَ تَعَاهَدَهُ بِمَشَقَّةٍ مِنْ شِدَّةٍ حَفِظَهُ أَعْطَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَجْرَ هَذَا مَرَّتَيْنِ.

هر که در حال جوانی قرآن بخواند و با ایمان هم باشد قرآن با گوشت و خونش پیامیزد، و خدای عز و جل او را با فرشتگان پیغام برنده و نیک رفتارش رفیق کند، و قرآن برای او در روز قیامت پرده و مانعی از آتش باشد

و گوید: بار پروردگارا هر کارگری به مزد کار خویشتن رسیده جز کارگر من، پس گرامی‌ترین عطا‌های خود را به او برسان،

فرمود: پس خدای عزیز و جبار دو جامه از جامه‌های بهشتی به او بپوشاند و بر سرش تاج کرامت نهاده شود، سپس به قرآن گفته شود: آیا ما تو را در باره این شخص خشنود کردیم؟

قرآن گوید: بار پروردگارا من برتر از این در باره او میل داشتم،

پس نامه امان (از دوزخ را) به دست راستش دهند، و فرمان جاویدان ماندن در بهشت را در دست چپش گذارند و وارد بهشت گردد، پس به او گفته شود: بخوان (قرآن را) و یک درجه بالا برو،

سپس به قرآن گویند: آیا آن چه تو خواستی به او رساندیم و تو را خشنود کردیم؟ گوید: آری،

حضرت فرمود: هر کس قرآن را بسیار بخواند و با این که حفظ آن (بر او) دشوار است آن را به ذهن خویش بسپارد خدای عز و جل دو بار پاداش آن را به او بدهد.

الكافی (ط - الإسلامية) ج ۲ ص ۶۰۳

ختم قرآن یا فهم قرآن

بسیار مرسوم شده است که در طول سال به‌ویژه در ماه مبارک رمضان جلساتی برای ختم قرآن برگزار و ساعاتی به قرائت به صورت ترتیل و سریع اختصاص داده می‌شود. اما از آن جا در این جلسات هدف ختم قرآن است، در آیات الهی تدبیر صورت نمی‌گیرد. در حالی که خداوند در همین قرآن دستور به تدبیر داده است.

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ - این کتابی است پر برکت که بر تو نازل کرده‌ایم تا در آیات آن تدبیر کنند. (ص/۲۹)

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا - چرا در قرآن تدبیر نمی‌کنند، آیا بر دل‌های‌شان قفل زده شده است؟ (محمد/۲۴)

امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام فرموده‌اند:

«لَا خَيْرَ فِي قِرَاءَةِ لَيْسَ فِيهَا تَدَبُّرٌ - آگاه باشید در (قرآن) خواندنی که تدبیر نباشد خیری نیست.» الکافی (ط.الإسلامية) ج ۱ ص ۳۶

و آن حضرت درباره آیه « وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً » (مزل/۴) فرموده‌اند: «یعنی او را خوب بیان کن و همانند شعر آن را با شتاب مخوان، و مانند ریگ آن را پراکنده مساز، ولی دل‌های سخت خود را به‌وسیله آن به بیم و هراس افکنید، و همت شما این نباشد که سوره را به آخر رسانید.» الکافی (ط.الإسلامية) ج ۲ ص ۶۱۴

امام صادق علیه‌السلام نیز فرموده‌اند: «قرآن نباید با سرعت و شتاب خوانده شود، و باید شمرده و با آهنگ خوش خوانده شود.» الکافی (ط.الإسلامية) ج ۲ ص ۶۱۷

حضرت امام خامنه‌ای هم در این خصوص فرموده است:

«تلاوت قرآن را حتماً داشته باشید؛ هر چه ممکن است. تلاوت قرآن هم با تأمل و تدبیر اثر می‌بخشد. تلاوت عجله‌ای که همین‌طور انسان بخواند و برود و معانی را هم نفهمد یا درست نفهمد، مطلوب از تلاوت قرآن نیست؛ نه این که بی‌فایده باشد - بالاخره انسان همین که توجه دارد این کلام خداست، نفس این یک تعلق و یک رشته‌ی ارتباطی است و خود همین هم مغتنم است و نباید کسی را از این‌طور قرآن خواندن منع کرد - لیکن تلاوت قرآنی که مطلوب و مرغوب و مأمور به است، نیست. تلاوت قرآنی مطلوب است که انسان با تدبیر بخواند و کلمات الهی را بفهمد.»

پاکی شرط بهره‌وری از قرآن

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (۷۷)

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (۷۸)

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹)

که آن، قرآن کریمی است، (۷۷)

که در کتاب محفوظی جای دارد، (۷۸)

و جز پاکان نمی‌توانند به آن دست زنند [دست یابند]. (۷۹)

سوره واقعه

بسیاری از مفسران به پیروی از روایاتی که از امامان معصوم علیه‌السلام وارد شده

این آیه را به عدم جواز مس کتابت قرآن بدون غسل و وضو تفسیر کرده‌اند.

در حالی که گروه دیگری آن را اشاره به فرشتگان مطهری می‌دانند که از قرآن

آگاهی دارند، یا واسطه وحی بر قلب پیامبر صلی‌الله‌وعلیه‌وآله‌وسلم بوده‌اند، نقطه مقابل

مشرکان که می‌گفتند: این کلمات را شیاطین بر او نازل کرده‌اند! بعضی نیز آن را اشاره

به این معنی می‌دانند که حقایق و مفاهیم عالی قرآن را جز پاکان درک نمی‌کنند،

همان‌گونه که در آیه ۲ سوره بقره می‌خوانیم:

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ: " این کتاب شکی در آن نیست، و مایه هدایت

پرهیزکاران است " و به تعبیر دیگر حد اقل پاکی که روح " حقیقت جویی " است برای

درک حداقل مفاهیم آن لازم است، و هر قدر پاکی و قداست بیشتر شود درک انسان از

مفاهیم قرآن و محتوای آن افزون خواهد شد.

ولی هیچ منافاتی در میان این سه تفسیر وجود ندارد و ممکن است همه در مفهوم

آیه جمع باشد.

تفسیر نمونه ج ۲۳ ص ۲۶۸

قرآن برای عمل است

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَ اتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و این کتابی است پر برکت، که ما (بر تو) نازل کردیم؛ از آن پیروی کنید، و پرهیزگاری پیشه نمائید، باشد که مورد رحمت (خدا) قرار گیرید! (انعام/۱۵۵)

رسول اکرم صلی الله وعلیه و آله وسلم فرمود:

مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ فَلَمْ يَعْمَلْ بِهِ وَ آثَرَ عَلَيْهِ حُبُّ الدُّنْيَا وَ زِينَتُهَا اسْتَوْجَبَ سَخَطَ اللَّهِ وَ كَانَ فِي الدَّرَجَةِ مَعَ الْيَهُودِ وَ النَّصَارَى - الَّذِينَ يَنْبِذُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ يُرِيدُ بِهِ سُمْعَةً وَ الْتِمَاسَ الدُّنْيَا لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ وَجْهُهُ عَظِيمٌ لَيْسَ عَلَيْهِ حُكْمٌ وَ نَجَّ الْقُرْآنَ فِي فَمَاهُ حَتَّى يُدْخِلَهُ النَّارَ وَ يَهْوِيَ فِيهَا مَعَ مَنْ هَوَى وَ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَ لَمْ يَعْمَلْ بِهِ حَشَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

فَيَقُولُ يَا رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَ قَدْ كُنْتُ بَصِيرًا (طه/۱۲۵)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ.

کسی که قرآن را فرا گیرد ولی به آن عمل نکند و محبت دنیا را بر قرآن مقدم بدارد خود را مستوجب خشم خدا قرار داده است و با یهود و نصارا و کسانی که قرآن را پشت سر انداخته‌اند محشور خواهد شد و این شخص روز قیامت کور محشور می‌شود. آن‌گاه به خدا عرض می‌کند چرا مرا کور محشو فرمودی در حالی که در دنیا بینا بودم؟ خداوند می‌فرماید: همین است آیات من به تو رسید ولی همه را فراموش کردی، بنا بر این تو نیز امروز از فراموش شدگان هستی.

سپس امر می‌شود تا به سوی آتش روانه گردد.

وسائل الشیعه ج ۶ ص ۱۸۳

رسول اکرم صلی الله وعلیه و آله وسلم فرمود:

رُبَّ تَالٍ لِلْقُرْآنِ وَ الْقُرْآنِ يَلْعَنُهُ

چه بسا قاری قرآنی که قرآن او را لعنت می‌کند.

مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل ج ۴ ص ۲۴۹

داستان احمد بن طولون

اگر با ایمان از دنیا رفته باشی و اهل قرآن باشی، آن وقت اگر یک نفر با اخلاص برای تو قرآنی بخواند، به درد آخرت می‌خورد، در غیر این صورت حکایت «احمد بن طولون» است که «دمیری» در کتاب «حیوه الحیوان» می‌نویسد:

او سلطان مصر بود، وقتی که مُرد، از طرف حکومتِ وقت، یک نفر قاری قرآن بر سر قبرش فرستادند و حقوق گزافی هم برایش قرار دادند تا برای احمد قرآن بخواند. او نیز سرگرم قرائت قرآن شد.

روزی خبر آوردند که قاری، ناگهان ناپدید شده است.

از هر طرف شروع به تحقیق و جستجو کردند تا بالأخره او را پیدا کرده و از او پرسیدند: چرا فرار کردی؟

قاری قرآن، ابتدا جرئت نمی‌کرد، دلیلش را بگوید، فقط اظهار می‌داشت که من از این کار استعفاء می‌دهم.

گفتند: اگر حقوق کم است، حاضریم دو برابر این مبلغ را به تو بدهیم.

گفت: اگر چند برابر هم بدهید، دیگر حاضر به انجام این کار نیستم.

بالأخره به او گفتند: دست از تو بر نمی‌داریم تا عَلت را بگوئی.

قاری قرآن گفت: چند شب قبل که مشغول قرائت قرآن بودم مُرده سر از قبر بیرون

آورد و به من اعتراض کرد و با من درگیر شد که چرا بر سر قبر من قرآن می‌خوانی؟

من گفتم: مرا این‌جا آورده‌اند که برای تو قرآن بخوانم، بلکه خیر و ثوابی به تو برسد.

گفت: این‌طور نیست. زیرا هر آیه‌ای که تو می‌خوانی، آتش بر آتش من افزوده

می‌شود، به من می‌گویند: می‌شنوی؟ چرا در دنیا به آن عمل نکردی؟